

Holčičko Smutná

Pavel Vítek

Tvůj příběh smutně šel,
a zbled váš ředitel.
Si zmatkář nejznámější v okolí,
jak prašivou tě berou.
a co s tvou kariérou,
A víš jak to tvou mámu zabolí...

Holčičko smutná je konec nadějí a snů,
holčičko smutná ty kouli máš i z účesů.
Propadáš ve škole kadeřnic,
z ní letět je tvůh osud.
Taky kapesné máš dávno pryč to za plastiku nosu.
Schopit se musíš nebo ti hrůzy nastanou,
jen se tím dusíš když neumíš tu foukanou.
Ani paruky ti nejdou tak změn svůj cíl životní,
a dělej gympl nebo nějakou zdravotní.

Holčičko smutná jenom se flákáš po hernách,
holčičko smutná vždyt ty si mín než průměrná.
Neumíš má dívko vůbec nic snad ani stříhat chlápka,
nepřijde ti výkvět zákaznic snad leda nějaká šlapka.

Nesnaž se vo to neudržíš si práci svou,
jinam to votoč co v domě krásy z lajdačkou.

Ty máš krásnej vzhled a plet jak med a stejně svět je zlej,
běž na tu zdravku nebo gympl dodělej.

Jsem přece anděl už ti tu radím celej den,
a co sám pán děl vypouštíš druhým uchem ven.
Když mě vůbec nechceš poslechnout a žádnéj netleská ,
tak jdu zas tam kde mě čeká klenba nebeská.

Holčičko smutná, duši máš tesknou.
Holčičko smutná, oči se lesknou.
Holčičko smutná, duši máš tesknou.